<u>מטרת הישיבה</u>: הצגה ולמידה של ההיבטים השונים בדבר הפקות מקור

נוכחים:

<u>משרד התקשורת</u> :
שלמה פילבר- מנכל משרד התקשורת ויו"ר הוועדה
דנה נויפלד- יועמש"ית
אבינועם רוזנבאום- יועץ למנכ"ל ומזכיר הוועדה
יאיר חקאק- ראש אגף תכנון ומדניות,
הרן לבאות- סמנכ"ל בכיר אגף כלכלה,
עדי קופלוביץ'- אגף כלכלה.
תמר ארז- אגף כלכלה
ליאת בלום- לשכה משפטית
רן שטרית - מטה השר
שבי יחיאל- דובר המשרד
<u>משרד האוצר</u>:
עופר מרגלית- רכז תקשורת ותיירות,
אסף וסרצוג- רפרנט תקשורת ותיירות
<u>משרד המשפטים</u>:
אלידור בליטנר- ייעוץ וחקיקה (כלכלי- פיסקאלי)
<u>המועצה לשידורי כבלים ולווין</u>:
דודו קובסיאנו- יועמ"ש
<u>הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו</u>:
אוה מדזיבוז'- יו"ר
הילה שמיר- יועמ"שית

<u>מהלך הישיבה:</u>

ליאת בלום סקרה את עיקרי המלצות ועדת אייל:

ועדת אייל דנה בעיקר בחלוקת הזכויות שבין המפיק החיצוני למשדר. הנושא עלה בעקבות תלונות של היוצרים (הקנויות) כי בעל הדעה הוא המשדר (בעיקר רשת וקשת)ובאופן זה נפגע הפלורליזם והגיוון בשידורים. על פניו, ממה שנמסר לוועדה ברב ערוצי המצב פחות גרוע.

הדיון נסוב סביב 3 כשלים עיקריים:

1- חלוקה על בעלות היצירה.
2- זליגה מהפקות מקור הקנויות (בחוץ) להפקות עצמיות (בבית)

3- משדרים חזקים מונעים ממשדרים חדשים למכור תכנים

מסקנות הוועדה דיברו על כך שבעלות המשדר על היצירה לא תהיה מעל 50%, בלעדיות לשלוש שנים בלבד למשדר, לאחר מכן היצירה חוזרת ליוצר/מפיק אשר רשאי למסחרה כראות עיניו.

מומו: כלומר, לא נגעו בהיקף הפקות המקור ולא בסוגות אלא ביחסים בתוך פס היצור מהרעיון לתוצר המוגמר- מה הנורמה החוקית של זכויות היוצרים?

ליאת בלום: היוצר של היצירה הוא הבעלים הראשונים שלה- כל הנושא של "קניין רוחני"

הילה שמיר: הפקות המקור (מקומיות) הן יעד מרכזי של המדינה, מעבר להגנת הציבור- היא רוצה לחזק את הזהות התרבותית שלה, יצירות בשפה העברית שקשורות מדינת ישראל- כך המקרה גם באירופה. בגלל הצפה של תוכן אמריקאי התחיל המקרה האירופי של הפקות מקור. בנושא הזכויות לטעמי להזיז טיפה הסתכלות כלכלית נקייה ולהכניס ערכים אחרים. כמו במודל "חוק הספרים" שבו ניסו להגן על החוליה היוצרת. צריך לאבחן את החוליה הרלוונטית בשרשרת ולהחליט על מי להגן, אם בכלל.

מומו: יש לשים לב לשלושה עניינים

א- הבדלה בין זכויות יוצר לזכויות קונה.
ב- השאלה האם צריך "לשמור" עליהם או לתת לשוק לעבוד לבד.
ג- הבדל מובנה בין ברודקאסט לרב ערוצי.

מציע להשאיר למשפטנים לראות כיצד מטפלים בנושא (הקונצנזואלי) של הפרת זכויות היוצרים.

דודו: במהות אין הבדל בנושא המתח בין הגופים המשדרים לבין היוצרים והצורך להסדיר את נושא הזכויות גם בשוק הברודקאסט; ממליץ לאמץ את המלצות ועדת אייל אשר נותנות את האיזון הראוי בין הגופים המשדרים לבין היוצרים/מפיקים, ובכך מאפשרים קרקע פוריה ליצירת תחרות בשוק השידורים;

יפעת: אני אוהבת לקחת משל מתחום הקולינריה כדי לתאר את הרגלי הצריכה של הישראלי המצוי. הוא אוהב "ארוחת בוקר ישראלית גדולה". מנה ראשונה "לחם ושעשועים" מנה עיקרית חדשות- חשוב שלאזרח הישראלי יהיו כמה שיותר מקורות מידע בנושא זה. על הברודקאסט יש להחיל חובה כללית להפקות מקור בלי דרישה למכסות ואילו לטלוויזיה הרב ערוצית חובה כללית ומכסות.

הרן: יש הבדל בין הפקה מקורית בסגנון אירופאי לבין החלוקה לסוגות. מבחינתי- שידור בעברית יכול להיות ערוץ ריאליטי ישראלי. לא תומך בעמדה של "נבוא ונסדר" אם אנחנו רוצים סוגה עילית אנחנו צריכים להחליט כמה כסף להשקיע ובעיקר מי עושה אותן. אני לא אוהד את הדיפרנציאציה של חובות הפקות מקור.

ליאת בלום- האם לחייב הפקות מקור בזמן שפותחים את הכבלים והלווין לפרסומות?

עופר: לא מסכימים למדרג שיפעת הציגה (הפרדה בין ברודקאסט וכבלים) אנחנו צופים פני עתיד. לטעמנו המודל הנכון להפקות מקור צריך להתמקד בסוגה עילית בלבד. מאחר וישנו קושי להגדיר מהו הסכום הנכון (ועדת שכטר המליצה על 360 מלש"ח)יש לשאוף ל"הקפאת מצב". קרי, בחינה של סך התקציב המוקצה כיום להפקות מקור ושימורו בעתיד. חלוקת הז'אנרים מיותרת שכן כשל השוק נמצא בסוגה עילית , אין לנו עדיין שידור ציבורי שייתן מכסות מינימום לסוגות מסוימות. לטעמנו יש לעודד האחדה בחובות של כולם- ללא קשר למקור ההכנסה שלו. ככל שעולה הכסף בשידור הציבורי כך נוכל להוריד חובת הפקות לשחקנים אחרים.

מומו- אני מבקש לקבל תמונת מצב כמה מופק (בחובה) מכל סוגה וסוגה מה הרגולציה שחלה על בעלי זיכיון ומה הרגולציה שחלה על בעלי רישיון.

אלידור: הערה על עניין השידור הציבורי, מתכתב עם הרציונל של הבחירה בשביל הציבור. אך אם אנחנו רוצים לטפח את שוק היוצרים המקומי לא בטוח שזהו המהלך הנכון.

מומו- רעיון נוסף הוא לעשות סינדיקציה/קופרודקציה של הפקות מקור משותפות בין 2, 10 והתאגיד החדש שיהיו הסכמים ביניהם- משדר ראשון שני וכו'. צריך להגמיש את סוגי הרגולציה ואת כללי המכסות של הפלטפורמות.

אסף: לברודקאסט אין יתרון יחסי ברכש תכניות מחו"ל שכן הכבלים והלוויין עדיפות עליו בהיבט הזה. הברודקאסט חי ומתקיים מהפקות בשפה העברית מכל ז'אנר שהוא. עיקר התקציב שלהן תועל להפקות בעברית, בעיקר בפריים טיים.

<u>הנושא לישיבה הבאה</u>:

הפקות מקור

נכתב ע"י- אבינועם רוזנבאום, יועץ למנכ"ל משרד התקשורת ומזכיר הוועדה.